

ВАЖЛИВІ АСПЕКТИ ГОТОВНОСТІ ДИТИНИ ДО ШКОЛИ

Погляди батьків щодо підготовки дитини до школи різноманітні. Одні вважають, що готувати дитину до школи потрібно. Йдучи до школи, вона має вміти читати, писати та рахувати. Інші наголошують, що поспішати не варто-дитина сама все надолужить.

1. Фізичний розвиток дитини як запорука її успішного навчання

Щоб успішно вчитися, дитині потрібні сили, вона має бути фізично готовою щодня нести ранець, сидіти протягом 30-35 хвилин на уроці, правильно тримати ручку, писати впродовж тривалого часу.

Фахівці стверджують, що саме фізичний розвиток є запорукою успішного навчання дитини в школі. Фізична готовність, відповідний стан здоров'я дитини- це одна з основних передумов її успішного навчання в школі. Біологічно зрілій дитині легше впоратися з фізичними та розумовими навантаженнями, адаптуватися до нових умов, оскільки вона менше вразлива до стресу, збудників дитячих хвороб.

2. Психологічна готовність дитини.

Важливою складовою готовності дитини до школи є її психологічна готовність. До початку навчання у школі бажано сформувані:

- Адекватну самооцінку;
- Потребу в спілкуванні з іншими;
- Уміння приймати інтереси групи дітей;
- Уміння налагоджувати взаємини з однолітками та дорослими.

Варто виховувати в дитини не лише лідерські якості та навички, а й уміння за потреби поступатися. Дитина має бути терплячою до інших.

2.1. Розвиток емоційно-вольової сфери

Якщо у дитини сформовані наступні показники:

- Упевненість у собі;
- Перевантаження позитивного настрою;
- Прагнення стримувати негативні емоції;
- Уміння керувати своєю поведінкою;
- Розвиток емоційної стійкості;
- Довільність пізнавальних процесів, зокрема сприймання, мислення, пам'яті, а також уваги;
- Здатність робити не лише те, що цікаво, а й те, що потрібно, доводити розпочату справу до кінця

то це свідчить про сформованість цього компонента.

2.2. Інтелектуальний компонент

Про сформованість інтелектуального компонента психологічної готовності дитини до школи свідчить:

- Розвинуте сприймання;

- Стійка пізнавальна увага;
- Розвинуті мислення та мисленнєві операції- проявляється у здатності виокремлювати та розуміти важливі ознаки та зв'язки між предметами;
- Здатність відтворювати зразок;
- Оволодіння усним мовленням;
- Розвиток дрібної моторики, зорової координації;
- Розвиток здатності до навчання.

Одне з основних завдань формування інтелектуального компоненту психологічної готовності дитини до навчання в школі- навчити її слухати та переказувати почуте, відповідати на запитання відповідно до теми.

2.3. Мотиваційний компонент.

Мотиваційний компонент психологічної готовності дитини до школи відображає її бажання чи небажання вчитися. Цей компонент є визначальним, бо від нього залежить входження дитини в нову для неї діяльність, яка відрізняється від ігрової обов'язковістю, інтелектуальним навантаженням, необхідністю долати труднощі тощо.

Мотиви навчання:

- Внутрішні (пізнавальні) – характеризуються потребою в інтелектуальній активності, пізнавальним інтересом;
- Зовнішні (соціальні) – виявляються в бажанні дитини займатися суспільно значущою діяльністю, в авторитетному ставленні до вчителя.

ЗАВДАННЯ БАТЬКІВ

Не кожна дитина може успішно навчатися в школі. Шлях розвитку кожної дитини індивідуальний. Це важливо усвідомити батькам.

Під час підготовки дитини до школи бажано забезпечити умови для її загального розвитку, зокрема:

- Дбати про фізичне здоров'я дитини;
- Збагачувати життєвий досвід дитини;
- Закріплювати побутові навички та розширювати межі самообслуговування і самостійності дитини;
- Розвивати мовлення дитини;
- Навчати дитину спостерігати, думати, осмислювати свою думку та поважати думку інших;
- Поступово формувати зацікавленість до навчання і позитивне ставлення до школи.

Процес формування цих здібностей потребує дбайливого ставлення дорослих до дитини, і насамперед батьків. Виховувати дитину – це мистецтво, адже процес виховання – це безперервна робота серця, розуму та волі батьків.